

Плѡска с. ж. глиняная плоская, имѣющая форму чечевичи посуды для водки (Пирдопъ). **Плоска́че** ум. Пѣлна плоска—весело срѣце; празна плоска—уклѣфнати уши (или—готова болес(тъ)). *Кп. 118. 114.* Стариятъ прѣатели, като гудятъ въ срѣдата ново плоскаче съ чиста пращинена рѣкіа. *Зк. 172.* И тъй, като поспомѣнать и като понадигнать бѣкличкитѣ и плоскачетата за дядова, за бабина, и като са понапѣять, хади селски расправи. *ib. 76. (ср. Плосква—λάγνος, flasca. Вост. изъ бол. рук. 16 в.).*

Плѡськъ (Плѡска) пр. плоскій: Не ѣжъ пѣтъ заравѣтъ въ ого-реное огнище, къту сѣюжатъ първо огнь съ плѡськъ рѣженъ и то примѣсѣтъ съ пепель. *Пк. 36.* Чърно цыганче изъ огня скача—плѡськъ рѣженъ. *ib. 119*.)* Това може да стане само тогава, кога-то млѣко-то е разлѣно въ твърдѣ плѡськъ сѣждѣ. *Л. Д. 1875 р. 96.* Въ случай ако зрънце-то е плоско, то трѣбва да ся дръжи между два-та прѣста кога ся подае дѣте-то. *ib. 1870 р. 94.* **Плѡскость** с. ж. плоскость.

Плотъ с. м. плотъ: Ный ще насѣчемъ дървѣе отъ Ливанъ и ще ти ги донесемъ съ плотове прѣзъ морето. *Библия. 381.*

Плѡча с. ж. 1) доска, каменная плита: Прѡшетала ми сирота Яна, Прѡшетала ми край цѣрно море, Що ми ѣ нашла мраморна плѡча. *М. 67* или мраморъ плѡча. *М. 146, 193.* Оглядала отъ метални-ческѣ изгладена плѡчѣ. *Л. Д. 1874 р. 125.* Татѣтъ сѣглѣдахъ отъ далѣкъ единъ палатъ заграденъ съ дворъ и покрытъ съ сребърни плѡчи. *Х. I, 166.* А покривъ имъ ѣ обично съ плѡчы или сѣждѣлы (керамиды), или трѣстъ спорѣдъ мѣста на коиъ ся нахождѣтъ. *Пк. 32. въ нар. тѣсняагъ плита на которой бѣють салкомѣ бѣлье во время полосканья:* „Хайде аго, Арсланъ аго! Немамъ плѡча да ти перемъ кошулата“— „Хайде ѣурѣо, кадунъ ѣурѣо, Плѡча ти са бѣли нѡзи“. *В. 361. (ср. М. 456).* 2) скрижалѣ: Въ него ся пазили двѣ-тѣ каменны плѡчи (скрижали). *1. 42.* 3) аспидная доска: Та отъ голѣ души въской найде за царвулицы и торбе, за плѡчѣ и писалкѣ и прати дѣте-то си да са учи божемъ день и до владѣѣ. *Л. Д. 1869 р. 161.* 4) печная заслонка: Тии пещи отпрѣдѣ имать по една споразмѣрно изваяна плѡчѣ отъ камѣтъ, или отъ прѣстъ да затулиътъ пещны уста, кога мѣтнѣтъ вътрѣ имъ хлѣбъ, или цѣлы печены. *Пк. 33.* 5) подкова: Конѣска плѡча въ море не сѣ давить. *М. р. 531 (лат.).* Ако падне клинецъ, губи ся плѡча-та. *Л. Д. 1871 р. 198.* „Единъ бѣе въ плѡчѣ-тъ а другъ въ петалото“. (по-слов.). *Л. Д. 1869 р. 167.* 6) родъ украшенія: После свежѣрва-та ѣ наредвить стрѣбренн-ве накитки: нетопъ на чело, натопъ, плѡча преку гуша на грѣди, перя и иглици — — Прѣдъ да слезиътъ отъ конѣ-отъ ѣ даваетъ две машки деца, на коп образ-отъ гладитъ со плѡча-та, имъ